

Председник Одбора Скупштине Србије за Косово и Метохију Милован Дрецун изјавио је да ће се вечерас након обраћања председника Александра Вучића сазнати да ли је било неких корекција француско-немачког предлога за Косово у односу на првобитни предлог који је и он имао прилике да види. "Занима ме да ли су направљене корекције и да ли су оне суштинске", рекао је Дрецун. Истакао је и да је тај предлог само концепт о којем би Србија требало да дискутује, који није ултиматум и о којем је могуће постићи консензус у јавности. Он је за Н1 открио и које тачке споразума су спорне за Србију.

У првобитном предлогу, како каже, спорно је то што се каже да се Србија неће противити чланству Косова у свим међународним организацијама. Не каже се којим, прецизирао је Дрецун, али је истакао да то онда значи да се односи и на УН.

Спорно је, како наводи, и то што се у предлогу каже да уговорне стране треба да поштују територијални интегритет и суверенитет, право народа на самоопређење, да обе стране признају пасоше, да размене некакве мисије...

„Дакле ту се заправо тражи од Београда да не призна де јуре лажну државу Косово, али да је третира као међународни субјекат, односно да се према њима односимо као према држави. Те две ствари су најспорније“, рекао је Дрецун.

Он је истакао и да у тачки 7 предлога нема споменицања ЗСО, већ се говори о одређеној самоуправи за Србе која је, како оцењује, „доста немушто дефинисана“.

„Шта је био проблем да се спомене ЗСО?“, запитао је Дрецун и додао да није довољна формулација да ће се примењивати све раније потписано и договорено. „Не може из тога да се чита, мора да се прецизно каже“, навео је Дрецун.

Наша страна је рекла да можемо да наставимо дијалог и да се Срби врате у институције тек када се формира ЗСО, рекао је Дрецун и додао да је и америчка страна та која инистира на ЗСО, али да Курти избегава и да спомене ту обавезу Приштине.

Он је истакао и да је после изјава америчких званичника Дерека Шоле и Габријела Ескобара јасније да немачко француски предлог треба да буде основни споразум и да ће се после њега наставити разговори, укључујући и друга питања и да би се после неколико споразума дошло до коначне верзије.

„Ово је само концепт“, рекао је Дрецун и додао да се у јавности појавила велика напетост и отвориле су се многе дилеме о том документу.

На питање да ли Србија треба да потпише споразум о немачко-француском предлогу, одговорио је да ми треба да о њему разговарамо.

Указује и да је „косметски проблем постао саставни део снажне тектонске претумбације на међународном плану.

Подсетио је и на изјаву амбасадора Кристофера Хила који је рекао да је Русија под Путином ушла у мрачну шуму и да Србија не треба да је чека да изађе одатле, као и на изјаву Шолеа да је Србија зависна од Русије на енергетском плану али да се врши диверсификација и да је Косово једина полука Русије која је остала у Србији.

Косово је, како објашњава, постало саставни део геополитичког сучељавања.

„Запад нас ставља пред зид и то је наш избор“, рекао је Дрецун имајући у виду европски предлог о ком треба дискутовати и који није ултиматум.

„Треба дискутовати о предлогу, о њему ћемо сви дискутовати и председник је рекао да ће се консултовати са свим субјектима“, навео је председник Одбора Скупштине Србије за Косово и Метохију.

„Ми сада имамо поделу света – бирамо пол моћи на ком ћемо се налазити“

Дрецун каже и да сада имамо на делу поделу света у којој се ствара нови међународни поредак, а да је пол моћи на ком ћемо се налазити евроатлантски план моћи, јер ми нисмо у Азији, па је нама неопходно да направимо стратешки геополитички договор са Западом.

„Наше место је ту у евроатлантском партнерству. Договор са Западом може да почива на камену темељцу – договору око Косова“, додаје али наглашава да тиме не мисли да треба да престанемо да се ослањамо на Русију.

И Русија и Кина су нам, додаје, потребне због Савета безбедности, пошто нећемо да омогућимо Косову чланство у ЕУ.

Изјава Шолеа указује и на могућност да се и око чланства у међународним организацијама постигне неко решење, наводи и додаје да би била могућа три корака.

Први корак је основни споразум који не би укључивао међусобно признање али би ставио Косово на евроатлантски пут – а то значи да је изгледа циљ Запада да се Србија не противи да се Косово учлани у неке европске организације, као и да се сломи отпор пет чланица ЕУ које се противе чластву Косова, додаје.

Србији је, истиче, у тој борби да постигнемо решење са Приштином и даље потребна подршка Русије и Кине.

Оценио је и да би постизањем стратешког геополитичког договора са Западом, Београд добио много већи ниво заштите људских права српског народа на Косову, али и избегавање криза и инцидената, а добили бисмо и напредак који је неопходан у дијалогу.

Постизање договора допринело би и да се смање тензије, а добили бисмо и нешто што би омогућило даљи предвидив економски раст Србије, каже.

Поводом притисака Запада да се уведу санкције Русији, он каже да су свакако два правца притиска на Београд и да ако би успели да постигнемо основни споразум, мада за то не постоји воља у Приштини, ми бисмо на једном правцу ослабили притисака који иде према нама.

Могућност протеста и нереда

Дреџун указује и да је јавност осетљива на оно што се дешава на Косову и да је лако изазвати нереде протесте због тога.

Унутрашња дестабилизација Србије дестабилизовала би читав регион и то није интерес Запада и зато нуде нешто што је нацрт и ми треба да прихватимо да се дискутује о њему постављајући своје црвене линије, каже.

„Јесмо стављени пред зид да се одлучимо“, рекао је Дреџун и још једном подсетио на изјаву Хила да је „време да се убрза пут Србије на Запад“.

Ризик, како је додао, носе појединци спремни да изазову ексцесне ситуације на Косову, а да кад се с наше стране то догоди, представи се „као нешто много шире“.

Оценује и да је потребна јавна дискусија и подсећа да и Драган Ђилас говори о идентичним црвеним линијама као и што су оне које износе представници државе. „Морамо да сви изнесемо свој став, сви релевантни субјекти треба да изнесу своје ставове“, додао је.

Консензус око предлога је, каже, могућ са одређеним делом политичког спектра у Србији, али и са цивилним сектором, разним удружењима, САНУ, као и са угледним појединцима – са свима који нешто значе у јавности Србије.

(Н1)